

SPOTKANIE PIERWSZE – KOMUNIA

Materiały do rozeznawania dla Parafialnych Zespołów Presynodalnych

(grudzień 2023 – marzec 2024)

Wprowadzenie opisujące metodę pracy z poniższymi pytaniami dostępne jest na stronie internetowej
www.synodwroclaw.pl

Pytania do rozeznawania osobistego i w zespole:

1. Dlaczego jesteśmy razem? Co/kto gromadzi nas w Kościele?
2. Co dzisiaj w naszej jedności wymaga nawrócenia (w naszej parafii, dekanacie, diecezji)? Jakie konkretne rozwiązania, moim zdaniem, mogą przynieść odnowę?
3. Przed jakimi szansami i trudnościami w przeżywaniu jedności staniemy w przyszłości (w naszej parafii, dekanacie, diecezji)? Co zrobić, by wykorzystać szanse i zaradzić trudnościom?

Fragment z Pisma Świętego wraz z komentarzem przygotowujący do odpowiedzi na postawione pytania:

List do Kościoła w Tiatyrze

Aniołowi¹ Kościoła w Tiatyrze² napisz: To mówi Syn Boży: Ten, który ma oczy jak płomień ognia³, a nogi Jego podobne są do drogocennego metalu. Znam twoje czyny, miłość, wiarę, posługę i twoją wytrwałość, i czyny twoje ostatnie, liczniejsze od pierwszych, ale mam przeciw tobie to, że pozwalasz działać niewieście Jezabel⁴, która nazywa siebie prorokinią, a naucza i zwodzi moje sługi, by uprawiali rozpustę⁵ i spożywali ofiary składane bożkom. Dałem jej czas, by się mogła nawrócić, a ona nie chce się odwrócić od swojej rozpusty. Oto rzucam ją na łożo boleści, a na tych, co z nią cudzołożą, [ześlę] wielki ucisk, jeśli od czynów jej się nie odwrócą; i dzieci jej porażę śmiercią. A wszystkie Kościoły poznają, że Ja jestem Ten, co przenika nerki i serca⁶; i dam każdemu z was według waszych czynów. Wam zaś, pozostałym w Tiatyrze, mówię, wszystkim, co tej nauki się nie trzymają, tym, co – jak powiadają – nie poznali „głębiny szatana”⁷: nie nakładam na was nowego brzemienia, to jednak, co macie, zatrzymajcie, aż przyjdę. A zwycięzcy i temu, co czynów mych strzeże do końca, dam władzę nad poganami, a różgą żelazną będzie ich pasą⁸: jak naczynie gliniane będą rozbici – jak i Ja [wszystko] to otrzymałem od mojego Ojca – i dam mu gwiazdę poranną⁹. Kto ma uszy, niechaj posłysz, co mówi Duch do Kościołów. (Ap 2, 18-29)

¹ Anioł – przełożony wspólnoty, do której kierowany jest list.

² Tiatyra – miasto „przemysłu” metalurgicznego; stąd w Liście mowa o ogniu i metalu.

³ Jezus przenika najskrytsze tajemnice świata i ludzkiego serca; relacja z Nim oczyszcza, zapala, osądza, wypala zło, zbawia.

⁴ Jezabel – może dawna kapłanka pogańska, która pogańskie zwyczaje próbowała przyszczyć na grunt Kościoła. Imię symboliczne; biblijna Jezabel, królowa Izraela, zwodziła lud do niewiary (1 Krl 16,31).

⁵ Odejście od wiary w jedynego Boga do kultu fałszywych bożków (por. Jer 3,2-9), wskutek tego niemoralne życie.

⁶ Bóg przenika ludzkie myśli i pragnienia (por. Ps 7,10; Jer 17,9).

⁷ To określenie oznacza herezję gnozy – przekonanie, że posiada się tajemną wiedzę, która chroni przed działaniem Złego i zapewni zbawienie. Towarzyszy temu zapomnienie o Jezusie i Jego Ewangelii.

⁸ Obietnica udziału we władzy Mesjasza (Ps 2, 8n).

⁹ Jezus (2 P 1, 19), który daje samego siebie.

Komentarz

W Liście Pan Jezus przedstawia się jako oczyszczający wspólnotę i podstawa jej jedności. Jego nogi podobne są do „drogocennego metalu”, a dosłownie, w oryginalnym tekście, do „spiżowego kadzidła”. To nawiązanie do Starego Testamentu. Królowi Nabuchodonozorowi przyśnił się posąg z drogocennego metalu, którego stopy były zrobione z mieszanki żelaza i gliny. Oznaczało to, że jego królestwo będzie niespójne i się rozpadnie (Dn 2, 41. 43). W przeciwieństwie do tego obrazu królestwo Jezusa będzie się cechowało jednością i trwałością. Choć siłą Kościoła w Tiatyrze jest ciągły rozwój dobrych cech: miłości, wiary, służby, to grozi mu niebezpieczeństwo. We wspólnocie działają ludzie, którzy odciągają od Jezusa, a inni, zbyt skupieni na własnej pobożności i szczęściu, nie troszczą się o stan wiary i życie braci. W ten sposób sami się coraz bardziej od Niego oddalają. Drogą dla Kościoła w Tiatyrze jest powrót do jedności z Panem i ze sobą nawzajem.